

Sygn. akt II Ca 1453/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Dorota Stawicka-Moryc

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2016 r. we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko H. P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu

z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie VIII C 1581/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt *II Ca 1453/15*

UZASADNIENIE

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie nie przeprowadzał postępowania dowodowego, stąd uzasadnienie wyroku zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c. ograniczy się do wyjaśnienia podstaw jego wydania z przytoczeniem przepisów prawa.

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy nie naruszył art. 233 § 1 k.p.c. i poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, w oparciu o które wywiódł trafną ocenę prawną. Podkreślić należy, iż aby zarzut odnoszący się do naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów mógł zostać uwzględniony, nie wystarczy przedstawienie przez stronę alternatywnego stanu faktycznego, konieczne jest podważenie prawidłowości dokonanej przez sąd pierwszej instancji oceny dowodów wykazując, że jest ona wadliwa lub błędna. Kwestionowanie dokonanej przez sąd oceny dowodów nie może polegać jedynie na zaprezentowaniu własnych, zadowalających dla apelującego ustaleń stanu faktycznego, dokonanych na podstawie własnej, korzystnej dla niego oceny materiału dowodowego.

Sąd rozstrzygający sprawę zobowiązany i uprawniony jest do przeprowadzenia selekcji dowodów, tj. dokonania wyboru tych, na których się opiera i ewentualnego odrzucenia innych, którym odmówił wiarygodności, zatem sąd może dawać wiarę tym lub innym świadkom, czyli swobodnie oceniać ich zeznania, nie może jednak na tle tych zeznań budować wniosków, które z nich nie wypływają. Nadto jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny

dowodów i musi się ostać, chociażby w równym stopniu na podstawie tego materiału dowodowego dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Odnosząc się szczegółowo do zarzutów apelacji wskazać należy, iż przewidziany w art. 299 k.p.c. dowód z przesłuchania stron (ewentualnie ograniczony do przesłuchania tylko jednej z nich) ukształtowany został jako uzupełniający i fakultatywny, nie może on zastąpić innych dowodów. Dowód z przesłuchania stron ma charakter subsydiarny i stanowi jedynie formę uzupełnienia postępowania dowodowego, w wypadku, gdy pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 299 k.p.c.). W szczególności zaś nie jest jego rolą umożliwienie stronie osobistego odniesienia się do twierdzeń i wywodów strony przeciwnej, powyższe może ona bowiem skutecznie czynić w pismach procesowych.

Ponadto, nieprzesłuchanie strony może stanowić naruszenie art. 299 k.p.c. tylko wówczas, gdy mogło ono wpłynąć na wynik sprawy, rozumiany jako wyjaśnienie wszystkich istotnych i spornych okoliczności dotyczących stosunków prawnych pomiędzy stronami sporu, albo gdy dowód z przesłuchania strony był jedynym dowodem, którym dysponował sąd. Sąd nie ma natomiast obowiązku zarządzenia przesłuchania stron, jeżeli na podstawie już przeprowadzonych dowodów wyrobi sobie przekonanie, pozytywne bądź negatywne co do istotnych faktów spornych.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny oparł się na bezspornych pomiędzy stronami okolicznościach wynikających z zawartej pomiędzy stronami umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 31 lipca 2013 r. i przedłożonych przez stronę powodową dokumentów w postaci korespondencji kierowanej przez stronę powodową do pozwanej z 30.10.2013 r., 14 listopada 2013 r. oraz 10 lutego 2014 r. oraz pisma (...) Sp. z o.o. z dnia 12 lutego 2014 r. skierowanego do strony powodowej.

Z treści § 3 ust 4 powołanej wyżej umowy wynika wprost, iż pozwana wyraziła wolę realizacji umowy sprzedaży energii elektrycznej udzielając stronie powodowej pełnomocnictwa do zgłoszenia do realizacji przedmiotowej umowy sprzedaży energii elektrycznej właściwemu (...) oraz wypowiedzenia lub rozwiązania na zasadzie porozumienia stron dotychczas obowiązującej umowy: 1/ kompleksowej – sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji lub 2/ umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z dotychczasowym sprzedawcą energii elektrycznej.

Jak wynika z pisma (...) Sp. z o.o. z dnia 12 lutego 2014 r. skierowanego do strony powodowej, złożone przez stronę powodową spółce (...) sp. z o.o., na podstawie zawartej przez strony umowy sprzedaży energii elektrycznej, oświadczenie woli o rozwiązaniu umowy kompleksowej łączącej pozwaną z (...) Sp. z o.o. zostało negatywnie zweryfikowane przez (...) Sp. z o.o.

W związku z powyższym, pismem z dnia 30 października 2013 r. strona powodowa poinformowała pozwaną, iż w przypadku niedostarczenia w terminie do dnia 15 listopada 2013 r. dokumentu potwierdzającego, że aktualna umowa pozwanej z (...) Sp. z o.o. jest zawarta na czas określony, a zerwanie jej przed terminem grozi naliczeniem opłaty jednorazowej, umowa sprzedaży energii elektrycznej łącząca strony zostanie rozwiązana zgodnie z § 6 umowy z naliczeniem odszkodowania na zasadach określonych w ust. 3.

W odpowiedzi na powyższe pismo pozwana przesłała stronie powodowej kompleksową umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej zawartą z (...) Sp. z o.o., która nie była umową terminową ani lojalnościową, bowiem takich umów z (...) Sp. z o.o. pozwana nie zawierała. Oczywiście jest zatem, iż pozwana żadnej z żądanych przez stronę powodową umów przedstawić nie mogła. W konsekwencji zatem nie sposób przyjąć, iż z powodu niedostarczenia przez pozwaną żądanych przez stronę powodową dokumentów, ziściły się określone w § 6 umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 31 lipca 2013 r. przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej.

Jednocześnie strona powodowa nie przedstawiła jakichkolwiek innych dowodów, które pozwalałyby przyjąć, iż do wygaśnięcia umowy doszło z przyczyn leżących po stronie pozwanej, w szczególności z uwagi na brak po stronie pozwanej woli realizacji zawartej z powódką umowy sprzedaży energii elektrycznej.

Niezależnie od powyższego, odnosząc się dodatkowo do zarzutu pominięcia przez Sąd Rejonowy dowodu z przesłuchania pozwanej, wskazać również należy, iż strona powodowa nie wniosła o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron. Wniosek taki złożyła jedynie pozwana. Ponadto powódka nie wniosła zastrzeżeń w trybie art. 162 k.p.c. do pominięcia przez Sąd Rejonowy wniosku z przesłuchania pozwanej. Wniosła zastrzeżenia jedynie co do pominięcia wniosku powoda o przeprowadzenie dowodu z ogólnych warunków umowy. Nawet w sytuacji uchybienia przez Sąd Rejonowy przepisom art. 299 k.p.c., co niniejszej sprawie nie miało miejsca, stwierdzić należy, iż strona powodowa - wobec niezgłoszenia stosownego zastrzeżenia – utraciła prawo powoływania się na tego rodzaju uchybienie.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w punkcie I sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zawarte w punkcie II sentencji wydano na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163 poz. 1348 ze zm.).